

КАЗАКЕВИЧ Еммануїл (קאזאקעוויטש עמנואל; 11(24). 02. 1913, м. Кременчук, нині Полтав. обл. — 22. 09. 1962, Москва) — єврейський письменник. Син [Г. Казакевича](#). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Харків. маш.-буд. технікум (1930). У 1932 переїхав до новоствор. Біробіджан. євр. нац. р-ну (Хабаров. край, РФ), де працював на будівництвах, дир. Євр. молодіж. театру (1933–34), на радіо, у ред. г. «[ביראבידזשאנער שטערן](#)» («Біробіджанська зоря», 1935–38). Від 1938 — у Москві. Дебютував як поет мовою їдиш у кременчуц. пресі 1932. Видав зб. поезій «[בירעבידזשאנבוי](#)» («Біробіджанбуд», 1932), поему «[וועלט גרויסע](#)» («Великий світ», 1939) та роман у віршах «[שאלעס און כאווע](#)» («Шолом і Хава», 1941). Від 1941 писав російською мовою переважно на теми війни. За повість про подвиг розвідників «Звезда» (ж. «Знамя», 1947, № 1; укр. перекл. — «Зірка», К., 1953; описав події напередодні визволення м. Ковель Волин. обл., свідком

яких був) і роман «Весна на Одері» (1949; укр. перекл. — «Весна на Одері», К., 1951; 1974) відзнач. Сталін. премією 1948 та 1950 (обидва твори екранізов., відповідно, 1949, реж. О. Іванов, і 1968, реж. Л. Сааков). Повісті «Двое в степи» (ж. «Знамя», 1948, № 5; 2-а ред. — 1962) та «Сердце друга» (ж. «Новый мир», 1953, № 1), у яких поставл. проблеми обов'язку й честі, провини та права вибору, були розгромлені рад. критикою, як і 1–2 вип. редактов. К. альманаху «Литературная Москва» (1956). У центрі повісті «Синяя тетрадь» (1961; укр. перекл. — «Синій зошит», К., 1965) — образ В. Леніна (екранізов. 1964, реж. Л. Куліджанов). У оповіданні «Враги» (г. «Известия», 20 апреля 1962) вперше у рад. літературі описав політ. діячів Г. Зінов'єва та Л. Мартова не в карикатур. вигляді. Переклав мовою їдиш низку поезій О. Пушкіна, М. Лермонтова, В. Маяковського; рос. — повість К. Коллоді «Пригоди Піноккіо» (Москва, 1959). Окремі твори К. українською мовою переклали М. Дубинський, М. Лук'янченко, О. Новицький.

Основні твори

Сочинения: В 2 т. 1963; Избранные произведения: В 2 т. 1974; Собрание сочинений: В 3 т. 1985; Слушая время: Дневники, запис. книжки, письма. 1990; Звезда. Сердце друга. 2005 (усі – Москва).

Рекомендована література

1. Бочаров А. Г. Эммануил Казакевич: Очерк творчества. Москва, 1965;
2. Тельман И. Г. Генерал и поэт: Докум. повесть о Э. Г. Казакевиче и З. П. Выдригане. К., 1971;
3. Воспоминания о Э. Г. Казакевиче. Москва, 1979;
4. 1984.

[Г. А. Ривкіна](#)

Бібліографічний опис:

Казакевич Еммануїл / Г. А. Ривкіна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12132>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).